

at man nu stod overfor en »endnu mere haardhændet Kendsgerning« derved, at Ministeren i Mellemtiden var begyndt administrativt at foretage Afskedigelserne. Taleren henholdt sig til sine tidligere Bemærkninger, men tilføjede dog, at man i Lønningsudvalget vilde se paa Spørgsmaalet; Venstre vilde imidlertid ikke bemyndige Ministeren til 3 Aar frem i Tiden at fortsætte med Afskedigelser af de 65-aarige, ligesom man ikke vilde dække de uheldige Følger, Ministerens Afskedigelser maatte faa. — Den konservative Ordfører (*Parkov*) erklærede ligeledes, at Partiet — trods Lovforslagets ændrede Affattelse — stod paa sit tidligere Standpunkt: at Alderen som saadan (bortset fra den almindelige Aldersgrænse) ingen Indflydelse burde have paa Afskedigelsen af overflødige Tjenestemænd indenfor Statsbanerne. Paa den anden Side var man villig til, hvis der i visse Tilfælde kunde rettes begaaet Uret, at overveje dette Spørgsmaal i Udvalget. — Ordføreren for Kommunerne (*Munch-Petersen*) vendte sig imod Lovforslagets Forudsætninger, nemlig Rationaliseringsforholdsreglerne indenfor Statsbanerne, og anbefalede i Stedet for Afskedigelse af Tjenestemænd at søge gennemført en 7 Timers Arbejdsdag og en 40 Timers Arbejdsuge for Statens Tjenestemænd.

Lovforslaget blev ikke gennemført. — I Betænkningen over *Normeringslovforslaget* fremsatte et *Mindretal* (Venstre og Konservative) følgende Udtalelse om nærværende Lovforslag:

»Mindretallet kan ikke tiltræde, at man, som i Lovforslaget foreslaaet, binder sig for 3 Aar til at yde de dør omhandlede Begunstigelser til de 65-aarige Pensionister, fordi Mindretallet derved indirekte godkender den af Ministeren lagte Plan om administrativt at gennemføre en 65 Aars Aldersgrænse i de kommende 3 Aar, men Mindretallet er villigt til, hvis Ministeren gennemfører sin Plan, at Hensyn til de afskedigede Tjenestemænd da at give de samme Begunstigelser, som indeholdes i Lovforslaget, *Aar for Aar paa Normeringslov.*«

Flertallet (Socialdemokrater og Radikale) kunde i og for sig slutte sig til Lovforslaget, men da Flertallet lagde afgørende Vægt paa, at Spørgsmaalet fik en Løsning, havde det ment at maatte opgive Gennemførelsen af det særlige Lovforslag og var derfor med Mindretallet enedes om at *stille Lovforslagets Bestemmelser som Ændringsforslag til Normeringslovforslaget.*

Herefter fik Bestemmelserne følgende Indhold:

Ansatte ved Statsbanerne, der er fyldt 65 Aar, og som efter Styrelsens Opfordring har søgt eller søger Afsked med